

РОЛЬ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОЦЕСІ ОТРИМАННЯ НАУКОВОГО ЗНАННЯ

*«Студента не треба «наповнити»,
його треба запалити як факел»
Д. Дідро*

Перехід до нової освітньої парадигми вимагає відмови від застарілих форм організації навчального процесу, орієнтованих студента на пасивне сприйняття викладеного викладачем матеріалу на користь нових, які здатні включити його в процес творчого осмислення і перетворення отриманої інформації. Однією з таких форм є самостійна робота.

Самостійна робота студентів — це діяльність, спрямована на формування умінь і наукових навичок, необхідних для вирішення пізнавальних завдань, що сприяють формуванню потреби та готовності до подальшої самоосвіти, до оволодіння досвідом творчої діяльності. Основними видами самостійної роботи є самостійна робота студента, що підлягає контролю в аудиторії, а також розробка та захист групового науково-дослідного проекту. Абсолютно очевидним є те що, організація контролю самостійної роботи студента в першу чергу вимагає від викладача підготовку різноманітних змістовно-наповнених завдань, які студенти будуть виконувати в його присутності.

Зокрема, в своїй практиці викладання науки «Міжнародна економіка» доцільним вважаю проведення усіх семінарських занять з використанням таких інноваційних технологій, як: ділові ігри, кейси, мозкові штурми, робота в малих групах, рішення завдань з їх подальшим обговоренням, дискусії, колоквиуми, семінари-конференції. Ефективність і зручність такої форми роботи обумовлюється тим, що: по-перше, відпадає необхідність в усному опитуванні в традиційній формі, коли студенти просто відтворюють заздалегідь завчений текст; по-друге, надає можливість викладачу оцінити кожного студента на кожному занятті, що, в свою чергу, збільшує мотивацію до активної роботи і відвідування занять; по-третє, формуються передумови для зміни ролі студентів з пасивних слухачів на активних суб'єктів процесу отримання наукового знання.

До прикладу, можна навести спосіб опанування теми «Глобалізація економічного розвитку» за допомогою технології «відкритого простору», що дозволяє в межах одного аудиторного заняття великій групі студентів прийняти безпосередню участь у постановці основних проблем теми, їх подальшому дослідженні, обговоренні та визначенні спільного висновку, що включає суб'єктивне судження та пропозиції щодо вирішення проблеми. Робота в такому форматі передбачає дотримання таких базових правил, як: правило свободи, правило відповідальності, правило прийняття, правило ієрархії.

У свою чергу виконання групового дослідницького проекту як форми організації самостійної роботи студентів має ряд переваг, зокрема: по-перше, студенти не тільки освоюють сучасні способи пошуку та систематизації інформації, комп'ютерні технології, методи і прийоми економічного аналізу, але і обмінюються отриманими знаннями, навчаючи один одного без участі викладача; по-друге, вони вчаться викладати отримані відомості максимально стисло та систематизовано; по-третє, шляхом продуманого формулювання завдання можна практично виключити плагіат і копіювання готових текстів, націливши студентів на творчий пошук і заохочуючи креативність їх мислення.

Зокрема, доцільним є використання досвіду проектної роботи при опануванні теоретичних концепцій і підходів у межах основних тем науки «Міжнародна економіка», коли студентам пропонується сформувати робочі групи у складі 5 учасників (біограф, теоретик, практик, критик, редактор) які відповідно до відведеної їм ролі і приймають участь у захисті роботи.

*Ільницький Д.О., к.е.н., доц.
кафедри міжнародної економіки*